

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS
TEKSTS

PARLAMENTA IZDARĪTIE
GROZĪJUMI

Grozījums Nr. 38

I pielikuma sestais a) līdz sestais f) ievilkums (jauni)

- *vīna etiķis,*
- *Korintas vīnogu etiķis,*
- *ogu vīns vai no ogām raudzēti dzērieni, ieskaitot sidru un bumbieru vīnu,*
- *sāls, parastā jūras sāls un izgulsnējumos ar rokām vāktā jūras sāls (t.s. sāls ziedi),*
- *garšvielas,*
- *aromātisko augu maisījumi.*

Grozījums Nr. 39

II pielikuma septītais ievilkums

— kārķu klūdziņas;

— kārķu klūdziņas **un priekšmeti no kārķu klūdziņām;**

P6_TA(2006)0096

2005. gada stratēģiskais dokuments attiecībā uz paplašināšanos

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Komisijas 2005. gada stratēģisko dokumentu attiecībā uz paplašināšanos (2005/2206(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2005. gada stratēģisko dokumentu attiecībā uz paplašināšanos (KOM(2005)0561),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam par principiem, prioritātēm un noteikumiem Pievienošanās partnerībā ar Horvātiju (KOM(2005)0556),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes lēmumam par principiem, prioritātēm un noteikumiem Pievienošanās partnerībā ar Turciju (KOM(2005)0559),
- ņemot vērā Komisijas atzinumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (KOM(2005)0562) un ar to saistīto priekšlikumu Padomes lēmumam par principiem, prioritātēm un noteikumiem Eiropas partnerībā ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (KOM(2005)0557),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei par Bosnijas un Hercegovinas sasniegumiem, īstenojot prioritātes, kas noteiktas "Priekšizpētē par Bosnijas un Hercegovinas gatavību apspriest Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar Eiropas Savienību" (KOM(2005)0529),
- ņemot vērā Komisijas progresa ziņojumus par Albāniju (SEK(2005)1421), Kosovu (SEK(2005)1423), Bosniju un Hercegovinu (SEK(2005)1422), Serbiju un Melnkalni (SEK(2005)1428), Turciju (SEK(2005)1426) un Horvātiju (SEK(2005)1424),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 27. janvāra paziņojumu "Rietumbalkānu valstis ceļā uz ES: stabilitātes stiprināšana un labklājības veicināšana"(KOM(2006)0027),

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

- ņemot vērā tā 2005. gada 28. septembra rezolūciju par sarunu uzsākšanu ar Turciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2004. gada 16. septembra ⁽²⁾ un 2005. gada 29. septembra rezolūciju ⁽³⁾ par etnisko un nacionālo minoritāšu situāciju Serbijas reģionā Vojvodinā un ziņojumu par tā faktu vākšanas misiju uz šo reģionu 2005. gada janvārī un februārī,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0025/2006),
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas stratēģijas dokumentā tiek atbalstīta ideja par atvērtu Eiropas Savienību paliek savu kaimiņvalstu uzticams partneris, veicinot stabilas demokrātijas un pārtikušas ekonomikas;
 2. aicina dalībvalstis un Komisiju strādāt ciešā sadarbībā, sagatavojot saziņas stratēģiju, lai sniegtu atbildi uz pamatotajām Eiropas sabiedrības bažām attiecībā uz Eiropas paplašināšanos un integrāciju;
 3. ar gandarījumu atzīmē, ka stimuls, ko deva Eiropas Savienības paplašināšanās stratēģija viennozīmīgi veicināja reformu uzsākšanu Turcijā, Horvātijā un visās Rietumbalkānu valstīs;
 4. atzinīgi vērtē un atbalsta to, ka Komisija uzsver godīgu un stingru noteikumu izpildes nepieciešamību, sakarā ar ko Komisija izklāstīs skaidras un objektīvas prasības attiecībā uz katru pievienošanās procesa etapu un pieļaus sarunu turpināšanu tikai gadījumā, ja būs apmierināta ar visu nozīmīgo noteikumu izpildi; tāpēc atkārtoti uzsver, ka katras kandidātvalsts sasniegumi būs atkarīgi no attiecīgās valsts nopelniem;
 5. atgādina, ka Eiropas Savienības absorbcijas spēja, kā tā noteikta Kopenhāgenas Eiropadomes 1993. gada augstākā līmeņa sanāksmes laikā, ir viens no jaunu valstu pievienošanās nosacījumiem; uzskata, ka Eiropas Savienības būtības, tostarp, tās ģeogrāfisko robežu, noteikšana ir nozīmīga, lai izprastu absorbcijas spējas koncepciju; aicina Komisiju līdz 2006. gada 31. decembrim iesniegt ziņojumu, kurā būtu izklāstīti šo koncepciju pamatojoši principi; aicina Komisiju ņemt vērā šo aspektu kopējā sarunu grafikā. aicina pilnvarot Eiropas Parlamenta Ārlietu komitejai kopā ar Konstitucionālo jautājumu komiteju sagatavot patstāvīgo ziņojums par šo jautājumu;
 6. uzskata, ka strupceļš, kurā ir nonācis Līgums par Konstitūciju Eiropai ratifikācijas process, neļauj Eiropas Savienībai paaugstināt tās absorbcijas spēju;
 7. atgādina Padomei, ka pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par jebkuras jaunas dalībvalsts pievienošanos Eiropas Savienībai tai jānodrošina atbilstošu budžeta līdzekļu pieejamība, kas ļautu pienācīgi finansēt Eiropas Savienības politiku;
 8. atgādina par savu aicinājumu palielināt finansējumu par euro 2,5 miljardiem un pārvietot euro 1,2 miljardus uz 4. pozīciju (ES kā globāls partneris) salīdzinājumā ar attiecīgo Komisijas priekšlikumu it īpaši attiecībā uz pirmspievienošanās un kaimiņattiecību un partnerības instrumentiem;
 9. atgādina, ka ilgtermiņa perspektīvais plāns saistībā ar Eiropu ir mērķis, kas jāasniedz, balstoties uz jau noteiktiem kritērijiem un noteikumiem, ieskaitot ES absorbcijas spēju, kā arī pamatojoties uz saistībām, kuras uzņēmusies Eiropas Savienība un kurām jāklūst par iespējamā sarunu grafika sastāvdaļu;
 10. tāpēc aicina Komisiju un Padomi, ja šis perspektīvais plāns īstenošanai būs nepieciešamas plašākas darbību iespējas, iesniegt priekšlikumus visām Eiropas valstīm, kurām šobrīd nav izredžu kļūt par ES dalībvalsti, par ciešu daudzpusēju sadarbību ar ES; uzsver, ka visas valstis, kurām ir vispārēji atzītas izredzes kļūt par dalībvalsti, var pieņemt šo daudzpusējo struktūru, kas ir starpposms ceļā uz pilntiesīgu dalību;
 11. uzskata, ka veida izvēles iespēja arī piedāvā Eiropas perspektīvu, kas ir nepieciešama, lai sekmētu daudzas iekšējās reformas attiecīgajās valstīs;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0350.

⁽²⁾ OV C 140 E, 9.6.2005., 163. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0369.

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

12. atkārtoti uzsver, ka ES integrācijas procesu nevar noteikt tikai un vienīgi tehniski kritēriji un ka ir nepieciešama pilnīga atdeve brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas, kā arī tiesiskuma pamatprincipiem; uzskatīs šo vērtību pieņemšanu par izšķirošo faktoru, novērtējot valsts gatavību pievienoties Eiropas Savienībai;
13. aicina Eiropas Savienības dalībvalstis ievērot to saistības attiecībā uz iespējamo attiecīgo valstu pievienošanu; uzsver, ka nosacījuma par politisko noteikumu izpildes nepieciešamību efektīva piemērošana ir arī atkarīga no ticības tam, ka Eiropas Savienība stingri ievēros tās lēmumu attiecībā uz šo valstu izredzēm iestāties ES;
14. tomēr atgādina kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, ka izšķiroša nozīme ir tam, vai tiesību akti, kas tiek pieņemti, lai atbilstu EK likumiem, tiek stingri īstenoti un ieviesti; šajā kontekstā ir pārliecināts, ka nozīmīgs priekšnoteikums ir patiesi neatkarīga, pareizi funkcionējoša valsts pārvaldes un tieslietu sistēma, kas apveltīta ar nepieciešamajiem materiālajiem un finansiālajiem resursiem; tāpēc aicina valstis ar Komisijas palīdzību veikt konkrētus pasākumus šajā virzienā;
15. uzskata, ka kandidātvalstīm jāparāda sava spēja aizsargāt Eiropas Savienības ārējās robežas pēc pievienošanās Šengenas nolīgumam;
16. atkārtoti norāda uz nepieciešamību veicināt reģionālo sadarbību nozīmīgās sfērās, kas iespaido Rietumbalkānu valstis, piemēram, etniskajā un reliģiskajā samierināšanā, pārrobežu sadarbībā un cilvēku brīvā kustībā, cīņā pret organizēto noziedzību, bēgļu atgriešanās atvieglošanā, tādas brīvās tirdzniecības zonas izveidē, kas būtu spējīga piesaistīt ārzemju ieguldījumus, dabas resursu dalīšanā, kā arī integrētu pārrobežu tīklu radīšanā; uzskata, ka Komisijai vajadzētu dažādos sarunu forumos un ar dažādu tās rīcībā esošu palīdzības programmu starpniecību aktīvi īstenot šo mērķi, dodot reālus stimulus; atgādina par Stabilitātes pakta ieguldījumu šajā sakarā, kā arī atbalsta tā centienus veicināt lielāku Rietumbalkānu valstu līdzdalību reģionālās integrācijas procesā;
17. uzskata, ka vēl pirms visu attiecīgo valstu pievienošanās ES reģionālās attīstības un ieguldījumu programmu, kopīgo iniciatīvu izglītības un nodarbinātības jomā, kopīgo transporta un tūrisma projektu rezultātā vajadzētu izveidoties kopīgiem mehānismiem, piemēram, kopīgās Balkānu muitas savienībai;
18. mudina Rietumbalkānu valstis nodrošināt minoritāšu pārstāvjiem tiesības atgriezties savā izcelsmes vietā;
19. atzinīgi vērtē nolīgumu, ko 2005. gada 31. janvārī Sarajevā parakstīja Horvātija, Bosnija un Hercegovina un Serbija un Melnkalne par bēgļu atgriešanos un īpašuma reparācijām, kas ir nozīmīgs solis, lai atrisinātu jautājumu par apmēram trīs miljonu bēgļu un iekšēji pārvietoto personu mantojumu; mudina Eiropas Komisiju un dalībvalstis turpmāk nesamazināt ieguldījumus mājokļu atjaunošanā un ekonomiskās ilgtspējas projektos un, ja iespējams, arī stāvokļa uzlabošanas subsīdijas, aizdevumus un ieguldījumus, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas bēgļiem, kas atgriežas;
20. atzīmē, ka, neskatoties uz ekonomisko izaugsmi, bezdarba līmenis Rietumbalkānu valstīs vēl joprojām ir nepieņemami augsts; tāpēc aicina Komisiju šī reģiona vispārējās politikas prioritāšu starpā iekļaut darba vietu radīšanu;

Turcija

21. uzskata, ka demokrātiskas un laicīgas Turcijas loma, veicinot sapratni starp civilizācijām, var būt konstruktīva;
22. atzīmē, ka Turcijas politisko pārmaiņu tempi 2005. gadā samazinājās, un reformu īstenošana vēl joprojām ir nevienmērīga; izsaka cerību, ka sarunu uzsākšana spēs iedarbināt turpmākās reformas, kuras Turcijai jāīsteno, lai pilnībā atbilstu visiem politiskajiem un ekonomiskajiem kritērijiem; sagaida, ka Komisija rūpīgi un smalki pārbaudīs, kā attīstās tiesību normu efektīva īstenošana Turcijā, it īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību, kā arī tiesiskuma un demokrātijas jomās;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

23. aicina Turciju atcelt visus tiesiskos un praktiskos šķēršļus, kas liedz visiem tās pilsoņiem pilnībā izbaudīt pamattiesības un brīvības, it īpaši vārda un reliģijas brīvību, kultūras tiesības, minoritāšu tiesības kopumā un it īpaši ekumēniskā patriarhāta tiesības, kā arī Stambulas, *Imbros* un *Tenedos* grieķu minoritāšu tiesības;

24. sagaida, ka Turcija pilnībā nodrošinās tiesu iestāžu neatkarību un to pareizu darbību, lai nekavējoties likvidētu spīdzināšanu un sliktu izturēšanos, turpinātu aktīvi veicināt sieviešu tiesības un tiesātu par vardarbību ģimenē; aicina Turciju nodrošināt patvērumu sievietēm, kurām draud vardarbība;

25. atzinīgi vērtē ministru prezidenta *R. T. Erdogan* pozitīvās piezīmes attiecībā uz nepieciešamību kurdū jautājumu risināt demokrātiskā ceļā; ar nožēlu izsakās par pašreizējās drošības situācijas dienviendzimumos pasliktināšanos, it īpaši par vardarbības uzliesmojumu pēc teroristu uzbrukumu atsākšanas; atgādina visām iesaistītajām pusēm, ka turpmākā vardarbības provokācija vai eskalācija ne tikai nopietni ietekmēs šī reģiona iedzīvotājus, bet arī radīs šķēršļus sarunu procesā;

26. atzinīgi vērtē tiesas lēmumu nepakļaut turpmākai kriminālvajāšanai *Orhan Pamuk*, taču nosoda citu turpmāko personu kriminālvajāšanu par nevardarbīgu viedokļa paušanu; tāpēc aicina Turcijas iestādes pārskatīt tiesiskās normas, kuras dažreiz tiek izmantotas tiesu sistēmā, pamatojoties pat uz nesen pieņemto kriminālkodeksu, lai vajātu un atsevišķos gadījumos notiesātu personas, neskatoties uz to, ka tās paušanas viedokli nevardarbīgā veidā;

27. izsaka nožēlu par vienpusīgo Turcijas deklarāciju, parakstot Ankaras Nolīguma papildprotokolu; atgādina Turcijai, ka visu dalībvalstu atzišana ir nepieciešama pievienošanās procesa sastāvdaļa;

28. aicina Turcijas iestādes pilnībā īstenot noteikumus, kas izriet no Muitas savienības līguma, un prioritātes, kas iekļautas pievienošanās partnerībā, un nekavējoties likvidēt visus preču brīvās aprites ierobežojumus, kas cita starpā ietekmē Kīpras Republikas kuģus, vai kuģus, kas pienāk Turcijas ostās no Kīpras Republikas ostām, kā arī Kīpras lidmašīnas; aicina Turcijas valdību skaidri paziņot, ka deklarācija nav daļa no ratifikācijas procesa Turcijas Lielajā Nacionālajā Asamblejā, tādejādi ļaujot Eiropas Parlamentam ratificēt iepriekšminēto papildprotokolu;

29. atzinīgi vērtē vienošanos, kas tika sasniegta 2006. gada 27. februārī Vispārējo lietu padomē par regulas, ar ko izveido finansiālā atbalsta instrumentu, pieņemšanu, kas veicinās Kīpras turku kopienas ekonomisko attīstību; aicina Padomi no jauna pielikt pūliņus, lai, pamatojoties uz Padomes 2004. gada 26. aprīļa secinājumiem un ņemot vērā konsultācijas, kas tika organizētas Luksemburgas prezidentūras laikā, kā arī balstoties uz Kīpras Republikas pievienošanās akta 10. protokolu, panāktu vienošanos par tirdzniecības atvieglošanas regulu attiecībā uz Ziemeļkipru;

30. atkārtoti pauž savu nostāju par to, ka Pievienošanās partnerības prioritātes, kas attiecas uz politiskajiem kritērijiem, ir jāizpilda pirmajā sarunu stadijā; ar gandarījumu atzīmē, ka Komisija tagad atbalsta šo nostāju, pie tam paziņojot, ka atbilstība šiem kritērijiem ir jāsasniedz viena vai divu gadu laikā; aicina Turciju pēc iespējas ātrāk sagatavot plānu, kurā būtu iekļauts grafiks un īpaši pasākumi, lai iekļautos šajos termiņos; mudina Komisiju un Padomi padarīt sarunu progresu atkarīgu no tā, vai šīs prioritātes tiek laicīgi izpildītas;

31. cer, ka Turcija nekavēs Berlīnes Plus nolīguma ar NATO piemērošanu;

Horvātija

32. atzinīgi vērtē ES 2005. gada oktobra lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Horvātiju pēc Starptautiskā kriminālā tribunāla bijušajai Dienvidslāvijai (*ICTY*) virsprokurora atzinuma par to, ka Horvātija šobrīd pilnībā sadarbojas, kā arī slavē to par līdz šim jau sasniegto; mudina tās iestādes turpināt reformu programmas īstenošanu, arī turpmāk pilnībā sadarboties ar *ICTY* un kopumā stiprināt tās administratīvās un tiesu iekārtas darbības;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

33. atzinīgi vērtē to, ka Spānijas iestādes notvēra ģenerāli *A. Gotovina*; cer, ka tas būs papildu pamudinājums Serbijai un Serbijas Republikai pilnībā sadarboties ar ICTY, un ka tiesa veicinās atvērtu dialogu par kara laika notikumiem bijušajā Dienvidslāvijas Republikā, kuros bija iesaistīts ģenerālis *A. Gotovina*;

34. ar prieku atzīmē, ka Horvātija atbilst obligātajiem politiskajiem kritērijiem, tomēr uzsver, ka tā saskaras ar nopietnām problēmām saistībā ar tiesu iekārtas reformu, it īpaši ņemot vērā lielo skaitu nepabeigto lietu, kā arī tiesas spriedumus, kas liecina par etniskiem aizspriedumiem attiecībā uz serbu izcelsmes apsūdzētajiem lietās par kara noziegumiem; turklāt uzsver, ka ir jāpieliek lielākas pūles, lai samazinātu korupcijas līmeni un ka, neskatoties Konstitucionālo likumu par nacionālajām minoritātēm, nekavējoties jāveic pasākumi, lai turpmāk uzlabotu romu stāvokli;

35. atzīst, ka ir novērojams progress reģionālās sadarbības jomā gan attiecībās ar Horvātijas kaimiņvalstīm, gan saistībā ar reģionālajām iniciatīvām; uzskata, ka ir nepieciešams nozīmīgs stimuls divpusējo jautājumu atrisināšanai, it īpaši jautājumiem, kas saistīti ar robežām un īpašumiem; lūdz Horvātiju un Slovēniju labu kaimiņattiecību un savstarpējas cieņas gaisotnē atrisināt to savstarpējās problēmas; pauž nožēlu, ka, neskatoties uz Horvātijas valdības lēmumu nosūtīt ratifikācijai Parlamentā projektu nolīgumam par valsts robežu starp Horvātijas Republiku un Bosniju un Hercegovinu, nolīgums netika ratificēts, ņemot vērā *Republika Srpska* iebildumus pret dažiem nolīguma aspektiem; mudina abu valstu valdības diplomātiem līdzekļiem censties panākt galīgo vienošanos robežu jautājumā;

36. uzsver, ka iepriekšminētās Sarajevas deklarācijas par bēgļu atgriešanos kontekstā jāpieliek vēl lielākas pūles, lai izveidotu apstākļus, kas veicinās bēgļu pastāvīgu atgriešanos; šajā sakarā atzinīgi vērtē EDSO misijas Horvātijā, Horvātijas valdības, ANO Augstās komisijas bēgļu jautājumos un ES delegācijas Horvātija kopīgo iniciatīvu uzsākt sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņu attiecībā uz bēgļu atgriešanos; uzskata, ka pasākumi, kuru mērķis ir izlīguma aktīva veicināšana starp dažādām etniskajām grupām, ir nozīmīgi turpmākajai stabilitātei valstī un visā reģionā;

37. atzinīgi vērtē to, ka Horvātiju var uzskatīt par valsti ar funkcionējošu tirgus ekonomiku un ka tā būs spējīga izturēt konkurenci, kamēr vien turpinās īstenot attiecīgās reformas; vērs Horvātijas uzmanību uz atlikušajiem trūkumiem, piemēram, pārmērīgo valsts iejaukšanos ekonomikā, kā arī sarežģītajiem noteikumiem un nepilnībām valsts pārvaldē, kas aizkavē attīstību privātajā sektorā un tiešo ārzemju investīciju jomā; aicina Horvātijas iestādes atļaut visiem ES pilsoņiem, nevienu nediskriminējot, piekļuvi namīpašuma tirgum;

38. atzinīgi vērtē saprašanās memoranda par nacionālā fonda izveidi parakstīšanu, kas nodrošina juridisku pamatu, lai ieviestu decentralizētu īstenošanas sistēmu attiecībā uz ES pirmspievienošanās palīdzību;

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika

39. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu piešķirt Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai kandidātvalsts statusu; uzskata, ka tādējādi tiek pelnīti atzīti šis valsts pūliņi pilnībā īstenot Ohridas nolīgumu un izveidot stabilu, demokrātisku un daudznacionālu valsti un sabiedrību, reformēt tās tiesu iestādes un policijas struktūras, kā arī radīt efektīvu tirgus ekonomiku;

40. uzskata, ka īpaša uzmanība jāpievērš turpmāko stratēģiju attīstībai, lai stiprinātu Ohridas nolīgumu un tādējādi arī valsts stabilitāti nākotnē;

41. ar gandarījumu atzīmē Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas progresu attiecībā uz atbilstību ES standartiem un tiesību aktiem; ir norūpējies par kavēšanos tādās jomās kā preču brīva aprīte, intelektuālā īpašuma tiesības, konkurences politika un finanšu kontrole; pievienojas Komisijai, kas aicina Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iestādes pielikt lielākas pūles, lai īstenotu dažu galveno jomu tiesību aktus, tostarp tieslietas un iekšlietas, kā arī lai pirms nākamajām parlamentārajām vēlēšanām īstenotu EDSO/Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroja ieteikumus; šajā sakarā uzsver vajadzību nodrošināt, ka vēlēšanu komisija un tās palīgstruktūras ir pilnībā neatkarīgas no politiskās iejaukšanās, vienlaikus apzinoties visu politisko partiju intereses un viedokļus;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

42. ir pārliecināts, ka *acquis communautaire* pieņemšanas procesam vajadzētu notikt, vienlaicīgi attīstot nepieciešamās īstenošanas un ieviešanas spējas, jo pretējā gadījumā ES tiesību aktu uzticamība sabiedrības acīs var tikt kompromitēta; šajā kontekstā atzinīgi vērtē augošo sadarbību starp Horvātijas Republiku un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ar mērķi dalīties pieredzē un zināšanās;

43. aicina Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku kopā ar Grieķiju konstruktīvi un elastīgi rast ātru un vispārēji pieņemamu risinājumu neatrisinātājai problēmai, kas saistīta ar valsts nosaukumu; uzskata, ka jautājums, kas saistīts ar valsts nosaukumu nevar būt šķērslis tās turpmākai integrācijai Eiropas valstu saimē;

Citas Rietumbalkānu valstis

44. atgādina un pilnībā atbalsta prezidentūras secinājumus, kas tika izdarīti Eiropadomes sanāksmē Salonikos 2003. gada 19. un 20. jūnijā, kad valstu un valdību vadītāji atkārtoja savu apņemšanos pilnīgi un efektīvi atbalstīt Rietumbalkānu valstu perspektīvas iekļauties Eiropā, norādot, ka tās kļūs par neatņemamu ES sastāvdaļu, kad izpildīs noteiktos kritērijus;

45. uzskata, ka Eiropas integrācijas stratēģija un ar to saistītās izredzes kļūt par ES dalībvalsti ir svarīgākais stimuls, lai sekmīgi realizētu reformas, kas ir nepieciešamas ilglaicīga miera un stabilitātes izveidei Rietumbalkānu valstīs — Eiropas reģionā, kuru drīzumā pilnībā ieskaus ES dalībvalstis;

46. uzskata, ka Rietumbalkānu valstu pievienošanās nākotnē ir jāuzskata par Eiropas atkalapvienošanās pēc aukstā kara nākamo etapu;

47. atzīmē, ka attiecībā uz pirmspievienošanās “ceļa karti” Rietumbalkānu valstīm ir nepieciešama gan vispusīga un konkrēta pieeja, gan arī pieeja, kas būtu vairāk balstīta uz izstrādātu politiku un motivāciju un pielāgota apspriežamajām valstīm, kuru kopīgā problēma ir vājas un centralizētas valsts iestādes, kā arī spētu paredzami ilgā laika posmā dot pietiekošu impulsu reformām;

48. mudina Komisiju turpināt Kopienas palīdzību pārorientēšanu šajā reģionā un koncentrēt ES atbalstu uz efektīvas valsts pārvaldes un tiesu iestāžu attīstību, modernas un segregāciju izslēdzošas izglītības sistēmas izveidi un, visbeidzot, uz sociālās un ekonomiskās integrācijas pasākumiem, kas domāti personām, kas atgriežas dzimtenē; uzskata, ka šādu palīdzību arī jāizmanto, lai īstenotu attiecībā uz šīm valstīm vīzu politiku, kas būtu vairāk orientēta uz nākotni, ar mērķi cīnīties pret organizēto noziedzību, tajā pašā laikā nekaļējot pārrobežu apmaiņas starp uzņēmējiem, sociālajiem partneriem, augstskolu darbiniekiem un studentiem;

49. atzinīgi vērtē to, ka Albānija ir tuvu tam, lai noslēgtu sarunas par Stabilizācijas un asociācijas līgumu (SAL), kas liecina par pūliņiem, kādus šī valsts pielika, lai atbilstu Eiropas standartiem, tomēr aicina politiskās iestādes ieviest pieņemtos likumus un cer, ka pirms SAL noslēgšanas tās sasniegs reālus rezultātus cīņā pret korupciju, kā arī brīvu un neatkarīgu saziņas līdzekļu veicināšanā; aicina Albānijas valdību un parlamentu līdz nākamajām vēlēšanām mainīt vēlēšanu likumu, lai nodrošinātu, ka parlamentā ir taisnīgi pārstāvēti politiskie grupējumi, kurus atbalsta Albānijas pilsoņi, un lai novērstu pastāvošo taktisko balsošanu;

50. aicina Komisiju palīdzēt Albānijai izskaust asinsatriebību, kas papildu citām lietām neļauj bērniem apmeklēt skolu un citiem realizēt savas tiesības balsot;

51. atzinīgi vērtē Vispārējo un ārlietu padomes lēmumu uzsākt sarunas ar Bosniju un Hercegovinu par SAL, taču aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes ar Komisijas un jaunievēlētā Augstā pārstāvja atbalstu pārskatīt Deitonas līgumā paredzētos konstitucionālos mehānismus, turpmāk stiprinot valsts līmeņa iestādes, vienlaicīgi nodrošinot, ka pilnvaru nodošana tieslietu, aizsardzības un policijas jomās ir saskaņota ar atbilstošu finanšu līdzekļu piešķiršanu; uzsver, ka, īstenojot konstitucionālās reformas, demokrātiju un efektivitāti jācenšas apvienot ar pārstāvību un etnisko dažādību; ar nožēlu atzīmē strupceļu, kurā nonākušas iesaistīto pušu sarunas par valsts konstitucionālo reformu, un aicina jauniecelto Augsto pārstāvi būt starpniekam šā procesa atjaunošanā; atgādina Bosnijas un Hercegovinas iestādēm, ka pilnīga sadarbība ar ICTY ir pamatprāts, lai uzsāktu sarunas par SAL ar ES;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

52. atgādina iepriekšējā Augstā pārstāvja paziņojumus par to, ka Bosnija un Hercegovina beidzot atstāj pagātnē Deitonas līgumu un noteikti virzās Eiropas virzienā; atzinīgi vērtē C. Schwarz-Schilling izrādīto apņemšanos palīdzēt šai valstij gūt būtiskus panākumus politikā, sociālajā jomā un ekonomikā; uzskata, ka šajā izšķirošajā periodā cieši jāaskaņo Kopienas palīdzības programmas un KĀDP misijas; tāpēc mudina attiecīgās ES iestādes spert atbilstošus soļus, lai garantētu, ka Eiropas Savienībā pastāv vienprātība;
53. uzskata, ka SAN noslēgšanas sarunu kontekstā galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai turpmāk samazinātu starptautiskās iejaukšanās nepieciešamību Bosnijas un Hercegovinas pārvaldē; aicina Padomi un Komisiju uzmanīgi veikt sagatavošanas pasākumus Pārstāvniecības likvidācijai;
54. ciena Melnkalnes iestāžu vēlmi atbilstoši Serbijas un Melnkalnes konstitucionālajiem noteikumiem un Eiropas standartiem nodot tautas nobalsošanai jautājumu par Melnkalnes statusu valstu savienībā; ir pārliecināts, ka valdība un opozīcija, piedaloties Eiropas Savienībai kā starpniekam, gūs panākumus, kopīgi nosakot referendumā norises noteikumus un procedūras, lai sasniegtais rezultāts būtu pilnībā leģitīms valsts un starptautiskajā līmenī; neatkarīgi no galarezultāta mudina abu republiku iestādes cieši un konstruktīvi sadarboties sarunu par SAL kontekstā un veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu abu valstu tirgu pilnu ekonomisko integrāciju;
55. atzīst nozīmīgo progresu, ko sasniegušas Belgradas iestādes sadarbībā ar ICTY; atbalsta un atkārtoti ANO virsprokurores *Carla Del Ponte* aicinājumu nekavējoties nodot ICTY agrākos komandierus Ratko Mladiču un iepriekšējo *Republika Srpska* vadītāju Radovanu Karadžiču; atgādina, ka pilnīga un aktīva sadarbība ar ICTY ir būtisks priekšnosacījums, lai veiktu sarunas par SAC; tādēļ mudina Serbijas iestādes nepalaid garām piedāvāto iespēju un noteikti turpināt tālākas integrācijas Eiropā politiku; atgādina tām, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai attiecībā uz ICTY valdības politika saņemtu pilnīgu atbalstu visos līmeņos no pārvaldes, policijas, tiesu iestāžu un armijas pusēs;
56. atzīmē Vojvodinas reģiona etniskās daudzveidības saglabāšanas stratēģisko nozīmību;
57. atzinīgi vērtē to, ka pirmais sarunu raunds ir noticis savstarpējas cieņas gaisotnē; tomēr pauž bažas par to, ka saskaņā ar ANO Ģenerālsekretāra īpašo ziņojumu etnisko grupu attiecības un minoritāšu tiesības, jo īpaši attiecībā uz serbu un romu minoritātēm, joprojām ir neapmierinošas; aicina pagaidu pašpārvaldes iestādes kontekstā ar decentralizācijas sarunām iesniegt priekšlikumus, lai risinātu šo problēmu;
58. atbalsta Komisiju, kas uzsver Kosovas sasniegumus, tomēr arī nepilnības, ieviešot ANO standartus;
59. atgādina, ka secinājums, kuru izdarīja pēc sarunām par statusu, paredz ANO standartu pilnīgu ieviešanu, un piekrīt Padomei, ka ar statusu saistītā jautājuma vienīgais risinājums ir izveidot daudz nacionālu Kosovu, kur visiem pilsoņiem ir tiesības dzīvot, strādāt un ceļot un kuras teritoriālo integritāti nodrošina ANO un Eiropas Savienība; uzsver, ka gala risinājumam jābūt pieņemamam Kosovas iedzīvotājiem; uzskata, ka šis jautājums ir jāizskata kontekstā ar Kosovas integrāciju ES un ka tam ir jāveicina miera, drošības un stabilitātes stiprināšana reģionā;
60. turklāt uzskata, ka lēmumu par galīgo statusu jāpieņem, vienlaikus izstrādājot tā ieviešanas plānu, kurā būtu izklāstīti nosacījumi, lai izvairītos no destabilizācijas reģionā;
61. mudina Eiropas Savienību un Komisiju uzņemties vadošo lomu sarunās par Kosovas statusu nākotnē, turklāt aktīvi sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un visiem kontaktgrupas locekļiem; uzskata, ka šīs sarunas ir izaicinājums visam reģionam un ka šī procesa atbalsts un galarezultātu atzīšana ir visu attiecīgo valstu interesēs;

Ceturtdiena, 2006. gada 16. marts

62. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Turcijas, Horvātijas, Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas, Albānijas, Bosnijas un Hercegovinas, Serbijas un Melnkalnes valdībām un parlamentiem, pagaidu pašpārvaldes iestādēm Kosovā un Apvienoto Nāciju Organizācijas misijai Kosovā.

P6_TA(2006)0097

ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesija

Eiropas Parlamenta rezolūcija par iznākumu sarunām par Cilvēktiesību padomi un ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesiju

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par ANO Cilvēktiesību komisiju, kuras pieņemtas kopš 1996. gada, kā arī 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Savienību un ANO ⁽¹⁾, 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par ANO reformu ⁽²⁾ un 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ANO 2005. gada 14.-16. septembra Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību komisijas (UNCHR) 62. sesiju, kuru bija plānots organizēt no 2006. gada 13. marta līdz 21. aprīlim,
 - ņemot vērā ziņojumu "Drošāka pasaule — mūsu kopīga atbildība", ko 2004. gada 1. decembrī pieņēma ANO Ģenerālsekretāra augsta līmeņa speciālistu grupa par draudiem, izaicinājumiem un pārmaiņām,
 - ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2005. gada 21. marta ziņojumu "Lielākā brīvībā uz attīstību, drošību un cilvēktiesībām",
 - ņemot vērā ANO 2005. gada Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus apkopojošo dokumentu, kuru pieņēma 2005. gada 16. septembrī Ņujorkā un kurā tika nolemts izveidot Cilvēktiesību padomi, ar ko aizstātu Cilvēktiesību komisiju, un uzticēt ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam uzdevumu vest sarunas, kas jāpabeidz pēc iespējas drīzāk 60. sesijas laikā, lai noteiktu tās pilnvaras un sastāvu,
 - ņemot vērā projektu ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētāja rezolūcijai par Cilvēktiesību padomi, ko iesniedza izskatīšanai 2006. gada 23. februārī,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošana, veicināšana un aizsardzība ir daļa no Eiropas Savienības ētiskā un juridiskā *acquis* un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem;
- B. tā kā ANO bija un ir viena no potenciāli vispiemērotākajām organizācijām, lai visaptveroši nodarbotos ar cilvēktiesību jautājumiem un izaicinājumiem, ar ko mūsdienās nākas saskarties cilvēcei;
- C. tā kā projekts rezolūcijai par Cilvēktiesību padomi (CTP) bija iznākums daudzu mēnešu centieniem panākt vienprātību;
- D. tā kā, lai gan CTP neatrisina dažas no būtiski svarīgākajām izteiktajām bažām, tā var nodrošināt efektīvu pamatu cilvēktiesību aizsardzības stiprināšanai un veicināšanai ANO sistēmā, kas līdz šim brīdim diemžēl ne vienmēr panāca vēlamu efektivitāti attiecībā uz rezultātiem;

⁽¹⁾ OV C 96 E, 21.4.2004, 79. lpp.

⁽²⁾ P6_TA(2005)0237.

⁽³⁾ P6_TA(2005)0362.